

1911. Naar nu Lov om Ligbrænding af 1. April 1892, jfr. Lov Nr. 51 af 5. Marts 1910, undergives en Revision, der, saafremt nærværende Forslag ophøjes til Lov, vil give Befolkningen Adgang til at træffe Bestemmelse om Ligbrænding paa en mindst lige saa let Maade som efter den nævnte preussiske Lov af 1911, vil der ikke være Grund til Særregler for de sønderjydske Landsdele paa dette Omraade; den ringe Ændring, der sker, forsaavidt angaar Habiliteten, spiller neppe nogen større prak-

tisk Rolle. — I de fleste Tilfælde vil en før Lovens Ikrafttræden i de sønderjydske Landsdele gyldig afgiven Erklæring om Ligbrænding opfylde Betingelserne efter nærværende Forslag. Da der dog kan forekomme Tilfælde, hvor dette ikke gælder, f. Eks. Erklæringer afgivet af Personer mellem 16 og 18 Aar og Erklæringer afgivet mundtlig overfor en Embedsmand, har man anset det for rettest at optage en Bestemmelse om, at ogsaa saadanne Erklæringer bevarer deres Gyldighed.